Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 20. apríla 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana eura pred falšovaním – Nariadenie (ES) č. 1338/2001 – Článok 6 ods. 1 – Poskytovatelia platobných služieb, ktorých predmetom činnosti je spracovávanie a distribúcia bankoviek verejnosti – Rozhodnutie ECB/2010/14 – Článok 6 ods. 2 – Odhaľovanie neupotrebiteľných eurobankoviek – Automatická kontrola upotrebiteľnosti bankoviek – Minimálne štandardy uverejnené na internetovej stránke Európskej centrálnej banky (ECB), ktoré sú podľa potreby menené a dopĺňané – Osobná pôsobnosť – Rozsah povinností spracovateľov peňazí – Záväznosť – Zásada právnej istoty“

Vo veci C-772/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva) z 8. decembra 2021 a doručený Súdnemu dvoru 14. decembra 2021, ktorý súvisí s konaním:

„Brink’s Lithuania“ UAB

proti

Lietuvos bankas,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan (spravodajca), sudcovia D. Gratsias, M. Ilešič, I. Jarukaitis a Z. Csehi,

generálna advokátka: L. Medina,

tajomník: A. Lamote, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. októbra 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– litovská vláda, v zastúpení: V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, splnomocnená zástupkyňa,

– Európska komisia, v zastúpení: J. Baquero Cruz, S. Delaude a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: litovčina.

– Európska centrálna banka, v zastúpení: A. Dambrauskaitė, M. Estrada-Cañamares a F. Feyerbacher, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 15. decembra 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 2 rozhodnutia Európskej centrálnej banky ECB/2010/14 zo 16. septembra 2010 o kontrole pravosti a upotrebiteľnosti eurobankoviek a ich opätovnom vrátení do obehu (Ú. v. EÚ L 267, 2010, s. 1), zmeneného rozhodnutím Európskej centrálnej banky ECB/2012/19 zo 7. septembra 2012 (Ú. v. EÚ L 253, 2012, s. 19) (ďalej len „rozhodnutie ECB/2010/14“), ako aj o platnosti aktu s názvom „Minimálne štandardy automatického overovania upotrebiteľnosti eurových bankoviek prostredníctvom zariadení na spracovanie bankoviek“ (ďalej len „minimálne štandardy na automatickú kontrolu“), uverejneného na internetovej stránke Európskej centrálnej banky (ECB).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou „Brink's Lithuania“ UAB a Lietuvos bankas (Národná banka Litvy) vo veci rozhodnutia, ktorým táto národná centrálna banka uložila spoločnosti Brink's Lithuania povinnosť prijať opatrenia potrebné na zníženie miery tolerancie zariadení na spracovanie bankoviek, používaných na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek určených na opätovné vrátenie do obehu, na maximálne 5 %.

Právny rámec

Nariadenie č. 1338/2001

3 Účelom nariadenia Rady (ES) č. 1338/2001 z 28. júna 2001 stanovujúceho opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu (Ú. v. ES L 181, 2001, s. 6; Mim. vyd. 19/004, s. 152), zmeneného nariadením Rady (ES) č. 44/2009 z 18. decembra 2008 (Ú. v. EÚ L 17, 2009, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 1338/2001“), je podľa jeho článku 1 ods. 1 stanoviť opatrenia potrebné s ohľadom na to, aby sa eurobankovky a eurominca uvádzali do obehu takým spôsobom, že budú chránené pred falšovaním.

4 Odôvodnenie 4 tohto nariadenia znie:

„Opatrenia na ochranu eura proti falšovaniu sa týkajú spoločenstva ako súčasť jeho zodpovednosti vo vzťahu k spoločnej mene; právnu ochranu eura nemôžu uspokojivo zabezpečiť jednotlivé členské štáty samy, keďže euro bankovky a mince budú v obehu mimo území zúčastnených členských štátov. Preto je nevyhnutné prijať legislatívu spoločenstva, ktorá určí opatrenia potrebné na to, aby euro bankovky a euro mince boli v obehu v náležitých podmienkach, aby sa zabezpečila celková účinná a dôsledná ochrana eura proti konaniam, ktoré by mohli ohroziť jeho dôveryhodnosť, a teda prijať vhodné opatrenia tak, aby bolo všetko pripravené včas do 1. januára 2002.“

5 Článok 6 uvedeného nariadenia, nazvaný „Povinnosti úverových inštitúcií, ktoré sa podieľajú na spracovávaní a distribúcii bankoviek a mincí verejnosti“, stanovuje:

„1. Úverové inštitúcie a v rámci svojej platobnej činnosti iní poskytovatelia platobných služieb, ako aj všetky ďalšie hospodárske subjekty, ktoré sa podieľajú na spracovávaní a distribúcii bankoviek a mincí verejnosti, vrátane:

…

– prepravcov peňazí

…

sú povinné ubezpečiť sa o pravosti bankoviek a mincí, ktoré prijímajú a majú v úmysle vrátiť do obehu, a zabezpečiť detekciu falzifikátov.

V prípade eurobankoviek sa takáto kontrola vykonáva v súlade s postupmi stanovenými ECB.

Inštitúcie a hospodárske subjekty uvedené v prvom pododseku sú povinné stiahnuť z obehu všetky eurobankovky a eurominc, ktoré prijali a o ktorých vedia alebo majú dostatočný dôvod sa domnievať, že sú sfalšované. Bezodkladne ich odovzdajú príslušným štátnym orgánom.

…

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na to, aby inštitúcie uvedené v odseku 1, ktoré nesplnia svoje povinnosti podľa zmieneného odseku, boli podrobené účinným, primeraným a odrádzajúcim postihom.

3. Bez toho, aby boli dotknuté dátumy, ktoré ECB stanovila na uplatňovanie ňou určených postupov, členské štáty prijmú najneskôr do 31. decembra 2011 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia na uplatnenie prvého pododseku odseku 1 tohto článku. Bezodkladne o tom informujú [Európsku k]omisiu a ECB.“

Rozhodnutie ECB/2010/14

6 Podľa odôvodnenia 2 rozhodnutia ECB/2010/14:

„S cieľom chrániť integritu eurobankoviek a umožniť odhalenie falzifikátov sa musia eurobankovky v obehu udržiavať v dobrej kvalite, aby sa zabezpečila ľahká a spoľahlivá kontrola ich pravosti, a preto sa musí kontrolovať ich upotrebiteľnosť. Okrem toho sa musia eurobankovky, pri ktorých existuje podozrenie, že ide o falšované bankovky, rýchlo odhaliť a odovzdať príslušným vnútroštátnym orgánom.“

7 Článok 1 tohto rozhodnutia s názvom „Rozsah pôsobnosti“ stanovuje:

„Týmto rozhodnutím sa ustanovujú jednotné pravidlá a postupy pre kontrolu pravosti a upotrebiteľnosti eurobankoviek a pre ich opätovné vrátenie do obehu v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia Rady [č. 1338/2001].“

8 Podľa článku 2 uvedeného rozhodnutia, ktorý je nazvaný „Vymedzenie pojmov“:

„Na účely tohto rozhodnutia:

1. ‚NCB‘ sa rozumie národná centrálna banka členského štátu, ktorého menou je euro.

2. ‚Spracovateľmi peňazí‘ sa rozumejú inštitúcie a hospodárske subjekty uvedené v článku 6 ods. 1 nariadenia [č. 1338/2001].

3. ‚Opätovným vrátením do obehu‘ sa rozumie konanie spracovateľov peňazí, ktorým priamo alebo nepriamo vracajú do obehu eurobankovky, ktoré prijali buď od verejnosti ako platbu alebo ako vklad na bankový účet, alebo od iného spracovateľa peňazí.

4. ‚Zariadením na spracovávanie bankoviek‘ sa rozumie zariadenie ovládané klientmi alebo zariadenie ovládané personálom vymedzené v prílohe I.

5. ‚Typom zariadenia na spracovávanie bankoviek‘ sa rozumie zariadenie na spracovávanie bankoviek, ktoré možno odlíšiť od ostatných zariadení na spracovávanie bankoviek vymedzených v prílohe I.

6. ‚Jednotnými skúšobnými postupmi‘ sa rozumejú skúšobné postupy stanovené ECB, ktoré uplatňujú NCB s cieľom otestovať typy zariadení na spracovávanie bankoviek.

…

11. ‚Neupotrebiteľnými eurobankovkami‘ sa rozumejú eurobankovky, ktoré sa vyhodnotili ako nevhodné na opätovné vrátenie do obehu na základe kontroly upotrebiteľnosti podľa článku 6.

…“

9 Článok 3 rozhodnutia ECB/2010/14, nazvaný „Všeobecné zásady“, vo svojich odsekoch 1 a 3 až 5 stanovuje:

„1. Spracovatelia peňazí vykonávajú svoju povinnosť kontrolovať pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek v súlade s postupmi ustanovenými v tomto rozhodnutí.

…

3. Kontrola pravosti a upotrebiteľnosti sa uskutočňuje buď pomocou typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý úspešne preskúšala niektorá NCB, alebo manuálne kvalifikovaným personálom.

4. Eurobankovky možno prostredníctvom zariadení ovládaných klientmi alebo zariadení na výdaj peňazí opätovne vrátiť do obehu, len ak boli podrobené kontrole pravosti a upotrebiteľnosti pomocou typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý úspešne preskúšala niektorá NCB, a boli vyhodnotené ako pravé a upotrebiteľné. Táto požiadavka sa však neuplatňuje na eurobankovky, ktoré spracovateľovi peňazí dodala priamo NCB alebo iný spracovateľ peňazí, ktorý už daným spôsobom skontroloval pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek.

5. Spracovatelia peňazí môžu začať prevádzkovať zariadenia ovládané personálom používané na kontrolu pravosti a upotrebiteľnosti…, len ak ich úspešne preskúšala niektorá NCB a boli uverejnené v zozname na internetovej stránke ECB v súlade s článkom 9 ods. 2 Tieto zariadenia sa používajú len pre nominálne hodnoty a série eurobankoviek, ktoré boli pre zodpovedajúce zariadenia uverejnené v zozname na internetovej stránke ECB, so štandardnými nastaveniami od výrobcu vrátane všetkých aktualizácií, ktoré boli úspešne preskúšané, ak sa NCB a spracovatelia peňazí nedohodli na prísnejších nastaveniach."

10 Článok 6 tohto rozhodnutia má názov „Odhaľovanie neupotrebiteľných eurobankoviek" a vo svojich odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. Automatická kontrola upotrebiteľnosti sa uskutočňuje prostredníctvom úspešne preskúšaného zariadenia na spracovávanie eurobankoviek v súlade s minimálnymi štandardmi, ktoré sú uverejnené na internetovej stránke ECB a podľa potreby menené a dopĺňané.

3. NCB môže po tom, ako informovala ECB, ustanoviť prísnejšie štandardy pre jednu alebo viaceré nominálne hodnoty eurobankoviek, ak je to odôvodnené napríklad zhoršením kvality eurobankoviek v obehu v príslušnom členskom štáte. Tieto prísnejšie štandardy sa uverejnia na internetovej stránke ECB [príslušnej NCB – *neoficiálny preklad*]."

11 Podľa článku 9 uvedeného rozhodnutia s názvom „Jednotné skúšobné postupy Eurosystému pre zariadenia na spracovávanie bankoviek":

„1. NCB preskúšavajú typy zariadení na spracovávanie bankoviek v súlade s jednotnými skúšobnými postupmi.

2. Všetky úspešne preskúšané typy zariadení na spracovávanie bankoviek sa uverejňujú v zozname na internetovej stránke ECB počas období platnosti výsledkov testov, ako je uvedené v odseku 3. Typ zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý počas tohto obdobia nebude schopný odhaľovať všetky falšované eurobankovky známe Eurosystému, sa vyčiarkne zo zoznamu v súlade s postupom stanoveným ECB.

3. Ak sa typ zariadenia na spracovávanie bankoviek úspešne preskúšal, výsledky testov sú platné v celej eurozóne počas jedného roka od konca mesiaca, v ktorom sa testy uskutočnili, za predpokladu, že toto zariadenie bude počas tohto obdobia schopné odhaľovať všetky falšované eurobankovky známe Eurosystému.

4. Eurosystém nenesie zodpovednosť, ak úspešne preskúšaný typ zariadenia na spracovávanie bankoviek nie je schopný triediť eurobankovky a nakladať s nimi v súlade s prílohou IIa alebo IIb."

12 Článok 10 toho istého rozhodnutia, nazvaný „Monitorovacia činnosť Eurosystému a nápravné opatrenia", stanovuje:

„1. NCB sú v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva oprávnené: i) vykonávať v priestoroch spracovateľov peňazí kontroly na mieste vrátane neohlásených kontrol, aby overili ich zariadenia na spracovávanie bankoviek, najmä schopnosť týchto zariadení kontrolovať pravosť a upotrebiteľnosť a zisťovať pôvod eurobankoviek, pri ktorých existuje podozrenie, že ide o falšované bankovky, ako aj eurobankoviek, ktorých pravosť nebola jednoznačne overená, až k majiteľovi účtu a ii) overovať postupy, ktorými sa riadi prevádzka a kontrola zariadení na

spracovávanie bankoviek, nakladanie so skontrolovanými eurobankovkami a akákoľvek manuálna kontrola pravosti a upotrebiteľnosti.

…

3. Ak NCB zistí u spracovateľa peňazí nesúlad s ustanoveniami tohto rozhodnutia, požiada spracovateľa peňazí, aby do určitej lehoty prijal nápravné opatrenia. Až do odstránenia nesúladu môže NCB, ktorá požiadala o nápravu, v mene ECB zakázať spracovateľovi peňazí, aby nominálne hodnoty bankoviek daných sérií opätovne vracal do obehu. Ak k nesúladu došlo v dôsledku chyby typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, môže to viesť k vyčiarknutiu tohto zariadenia zo zoznamu uvedenému v článku 9 ods. 2.

4. Ak spracovateľ peňazí počas kontroly nespolupracuje s príslušnou NCB, považuje sa to za nesúlad."

Rozhodnutie ECB/2012/19

13 Odôvodnenie 3 rozhodnutia ECB/2012/19 znie takto:

„Minimálne štandardy pre automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek ustanovené v prílohe IIIa k rozhodnutiu ECB/2010/14 predstavujú požiadavky, ktoré sa týkajú funkcií zariadení na spracovávanie bankoviek. Zaujímavé sú preto len pre výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek a nemajú vplyv na postupy pri kontrole pravosti a upotrebiteľnosti ustanovené v rozhodnutí ECB/2010/14, ktoré musia spracovatelia peňazí dodržiavať. Keďže nespadajú do pôsobnosti rozhodnutia ECB/2010/14, mali by byť minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti integrované medzi pravidlá a postupy pre testovanie zariadení na spracovávanie bankoviek, zber údajov a monitorovaciu činnosť."

Minimálne štandardy na automatickú kontrolu

14 Článok 6 rozhodnutia ECB/2010/14 vo svojom pôvodnom znení odkazoval na prílohu IIIa k tomuto rozhodnutiu, nazvanú „Minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek". Táto príloha bola zrušená rozhodnutím ECB/2012/19. Od nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia boli tieto minimálne štandardy na automatickú kontrolu zverejnené na internetovej stránke ECB v súlade s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14. V znení uplatniteľnom v spore vo veci samej minimálne štandardy na automatickú kontrolu okrem iného stanovovali:

„Prijateľná miera tolerancie pre kontroly upotrebiteľnosti prostredníctvom zariadení na spracovanie bankoviek je 5 %. To znamená, že zariadenia môžu medzi upotrebiteľné bankovky pri triedení nesprávne zaradiť najviac 5 % eurových bankoviek, ktoré nespĺňajú kritériá upotrebiteľnosti."

Usmernenie ECB/2010/NP16

15 Usmernenie Európskej centrálnej banky ECB/2010/NP16 zo 16. septembra 2010 o pravidlách a postupoch testovania zariadení na spracovávanie bankoviek, zberu údajov a monitorovania, zmenené usmernením ECB/2012/NP20 zo 7. septembra 2012 (ďalej len „usmernenie

ECB/2010/NP16“), je dôverným dokumentom, ku ktorému majú prístup len ECB a NCB. Na žiadosť Súdneho dvora na pojednávaní ECB založila do spisu verziu usmernenia ECB/2010/NP16, ktorá nemá dôverný charakter.

16 Článok 2 usmernenia ECB/2010/NP16 s názvom „Testy pre zariadenia na spracovávanie bankoviek“ vo svojich odsekoch 1 a 4 stanovuje:

„1. NCB vykonajú na žiadosť výrobcov testy na overenie typu zariadenia na spracovávanie bankoviek pred a počas inštalácie spracovateľmi peňazí…

…

4. Národné centrálne banky vykonajú overovacie testy, ročné testy a nové testy… v súlade s jednotným skúšobným postupom stanoveným v prílohe I.“

17 Článok 2a tohto usmernenia, nazvaný „Minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti“, stanovuje:

„Minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti zariadení na spracovávanie bankoviek uvedené v článku 6 rozhodnutia ECB/2010/14 definuje Eurosystém, sú stanovené v prílohe IV k tomuto usmerneniu a uverejňujú sa na internetovej stránke ECB.“

18 Bod 3.1.1 prílohy I k uvedenému usmerneniu stanovuje:

„Kontrola upotrebiteľnosti sa vykonáva pomocou najnovšieho testovacieho zariadenia. … Opatrenie na testovanie upotrebiteľnosti pozostáva z eurobankoviek s chybami typu definovaného v prílohe IV. …“

19 Príloha IV k usmerneniu ECB/2010/NP16 okrem iného stanovuje:

„Táto príloha ustanovuje minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek prostredníctvom zariadení na spracovávanie bankoviek.

Eurobankovky, pri ktorých sa v rámci kontroly upotrebiteľnosti zistí akékoľvek poškodenie v rámci nižšie stanovených požiadaviek, sú neupotrebiteľné.

Prijateľná miera tolerancie pre kontroly upotrebiteľnosti prostredníctvom zariadení na spracovávanie bankoviek je 5 %. To znamená, že zariadenia môžu medzi upotrebiteľné bankovky pri triedení nesprávne zaradiť najviac 5 % eurových bankoviek, ktoré nespĺňajú kritériá upotrebiteľnosti.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 Dňa 18. decembra 2018 úradníci Národnej banky Litvy vykonali kontrolu na pobočke spoločnosti Brink's Lithuania v Panevėžys (Litva). Počas tejto kontroly overili, či zariadenia na spracovávanie bankoviek tejto pobočky spĺňajú požiadavky upravujúce manipuláciu s hotovosťou určenou na opätovné vrátenie do obehu. Otestovali najmä schopnosť uvedených zariadení overiť pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek. Tieto testy však odhalili, že jedno zo zariadení na spracovávanie klasifikovalo 18,26 % neupotrebiteľných eurobankoviek v použitom testovacom zväzku ako upotrebiteľné. V prípade druhého zariadenia bol tento pomer 13,91 %. Uvedené výsledky boli

zaznamenané v správe z overovania, v ktorej sa uvádza, že predmetné zariadenia napriek tomu patrili k modelu, ktorý bol uvedený v zozname úspešne preskúšaných zariadení na spracovávanie bankoviek na internetovej stránke ECB.

21 Po konštatovaní, že Brink's Lithuania porušila minimálne štandardy na automatickú kontrolu, ktoré vyžadujú, aby miera tolerancie pri kontrole upotrebiteľnosti eurobankoviek nepresiahla 5 %, riaditeľ oddelenia hotovosti Národnej banky Litvy rozhodnutím z 28. februára 2019 nariadil tejto spoločnosti, aby do piatich pracovných dní prijala potrebné opatrenia na ukončenie tohto porušovania.

22 Podľa podmienok uvedených v tomto rozhodnutí kapacita zariadení na spracovávanie bankoviek overovať pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek závisí nielen od ich výrobcov, ale aj od ich používateľov, konkrétne od spracovateľov peňazí, a najmä od údržby zariadení zo strany týchto používateľov. Samotná skutočnosť, že zariadenie sa používa v štandardnom nastavení od výrobcu, ako to vyžaduje článok 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14, nemôže byť považovaná za dôkaz, že príslušný spracovateľ si splnil svoje povinnosti. Iba kontrolou v priestoroch spracovateľa peňazí je možné zistiť, či sa zariadenie správne používa a udržiava, či sa riadne plnia požiadavky na manipuláciu s hotovosťou a či sú zavedené vhodné postupy na testovanie zariadení.

23 Dňa 29. marca 2019 žalobkyňa v podstate požiadala ECB, aby spresnila, či je dodržiavanie minimálnych štandardov na automatickú kontrolu povinnosťou spracovateľov peňazí, alebo či sa vyžaduje len od výrobcov, ktorí chcú, aby ich zariadenia boli zaradené do zoznamu úspešne preskúšaných zariadení.

24 ECB odpovedala na túto žiadosť 17. apríla 2019, pričom uviedla, že minimálne štandardy na automatickú kontrolu sú adresované výrobcom zariadení na spracovávanie bankoviek. Spracovatelia peňazí sú naopak povinní v prípade, že pristúpia k automatickej kontrole falšovania a upotrebiteľnosti bankoviek, používať zariadenia na spracovanie bankoviek v ich štandardnom nastavení od výrobcu, teda zariadenia, ktoré sú uznané za vyhovujúce uvedeným minimálnym štandardom na automatickú kontrolu, bez toho, aby boli povinní sami kontrolovať súlad takýchto zariadení s týmito štandardmi.

25 Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) zamietol žalobu spoločnosti Brink's Lithuania o neplatnosť rozhodnutia z 28. februára 2019 a táto spoločnosť následne podala odvolanie na Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva), ktorý je v prejednávanej veci vnútroštátnym súdom podávajúcim návrh na začatie prejudiciálneho konania.

26 Podľa vnútroštátneho súdu je nesporné, že Brink's Lithuania ako prepravca peňazí sa má považovať za spracovateľa peňazí v zmysle článku 2 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14. Má však pochybnosti o výklade a platnosti článku 6 ods. 2 tohto rozhodnutia.

27 Po prvé sa tento súd domnieva, že niektoré prvky znenia tohto ustanovenia naznačujú, že automatická kontrola upotrebiteľnosti eurobankoviek sa musí vykonávať v súlade s minimálnymi štandardmi na automatickú kontrolu, čo znamená, že vzhľadom na toto podriadenie automatickej kontroly dodržaniu minimálnych štandardov musia spracovatelia zabezpečiť, aby sa kontrola vykonávala v súlade s uvedenými štandardmi, a prípadne z vlastnej iniciatívy prijať na tento účel všetky potrebné opatrenia. Tento výklad je podporený cieľom sledovaným uvedeným

rozhodnutím zachovať eurobankovky v upotrebiteľnom stave, čo nemožno zaručiť používaním jednotlivých zariadení na spracovanie bankoviek v ich štandardnom nastavení od výrobcu, ako to vyžaduje uvedené rozhodnutie.

28 Vzhľadom na to vnútroštátny súd uvádza, že výklad článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v tom zmysle, že ukladá spracovateľom peňazí povinnosť zabezpečiť, aby sa automatická kontrola vykonávala v súlade s minimálnymi štandardmi na automatickú kontrolu, by mohol byť v rozpore s článkom 3 ods. 5 toho istého rozhodnutia, ktorý stanovuje, že spracovatelia peňazí musia používať svoje zariadenia v ich štandardnom nastavení od výrobcu. Ak by uvedení spracovatelia mali dbať na to, aby sa automatická kontrola vykonávala v súlade s uvedenými štandardmi, znamenalo by to, že v prípade poruchy zariadenia by mohli využiť iné nastavenia ako štandardné nastavenia od výrobcu. Okrem toho takýto výklad by bol zdrojom právnej neistoty, pretože pre uvedených spracovateľov by bolo ťažké určiť, akým spôsobom by mohli túto povinnosť splniť. Napokon tento výklad naráža na odôvodnenie 3 rozhodnutia ECB/2012/19, v ktorom sa uvádza, že minimálne štandardy na automatickú kontrolu sa týkajú len výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek, a nemajú vplyv na automatické postupy kontroly upotrebiteľnosti, ktoré musia dodržiavať spracovatelia peňazí.

29 Po druhé, aj keby sa mal článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vykladať v tom zmysle, že neukladá spracovateľom peňazí povinnosť preskúšať svoje zariadenia na spracovávanie bankoviek v súlade s minimálnymi štandardmi na automatickú kontrolu, vnútroštátny súd zastáva názor, že to nevyhnutne nebráni možnosti členských štátov stanoviť takúto povinnosť mimo legislatívneho rámca vymedzeného Európskou úniou.

30 Po tretie v prípade, že sa od spracovateľov peňazí vyžaduje, aby dodržiavali minimálne štandardy na automatickú kontrolu, vnútroštátny súd poznamenáva, že podľa článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sú tieto štandardy jednoducho uverejnené na internetovej stránke ECB a môžu sa priebežne meniť a dopĺňať. Vzniká otázka, či v prípade neuverejnenia uvedených štandardov v *Úradnom vestníku Európskej únie* možno tieto štandardy považovať za záväzné a za základ na prijatie príkazu adresovaného spracovateľovi peňazí, alebo či je dokonca z týchto dôvodov článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v súlade so zásadou právnej istoty a s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ, a teda platný.

31 Za týchto podmienok Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vykladať v tom zmysle, že [minimálne štandardy na automatickú kontrolu] uvedené v tejto právnej norme musí dodržiavať spracovateľ peňazí, ktorý vykonáva automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek?

2. Ak sa v súlade s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 [minimálne štandardy na automatickú kontrolu] uvedené v tomto ustanovení vzťahujú len na výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek (nie však na spracovateľov peňazí), má sa uvedený článok 6 ods. 2 v spojení s článkom 3 ods. 5 tohto rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, podľa ktorého sa povinnosť dodržiavať tieto minimálne štandardy vzťahuje na spracovateľa peňazí?

3. Sú [minimálne štandardy na automatickú kontrolu] upotrebiteľnosti eurobankoviek zariadeniami na spracovanie bankoviek, s prihliadnutím na skutočnosť, že sú uverejnené na internetovej stránke ECB, v súlade so zásadou právnej istoty a s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ a sú pre spracovateľov peňazí záväzné, pričom sa na ne možno v súvislosti s týmito spracovateľmi odvolávať?

4. Je článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v rozsahu, v akom stanovuje, že [minimálne štandardy na automatickú kontrolu] upotrebiteľnosti eurobankoviek sa uverejňujú na internetovej stránke ECB a podľa potreby sú menené a dopĺňané, v rozpore so zásadou právnej istoty a s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ, a teda je neplatný?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

32 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vykladať v tom zmysle, že spracovateľ peňazí, ktorý vykonáva automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek, musí dodržiavať minimálne štandardy na automatickú kontrolu.

33 Na úvod treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 1 rozhodnutia ECB/2010/14, toto rozhodnutie vykonáva článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001, ktorý stanovuje zásadu kontroly pravosti eurobankoviek a euromincí na účely boja proti falšovaniu a s týmto cieľom ukladá inštitúciám vykonávajúcim triedenie a distribúciu bankoviek pre verejnosť ako profesionálnu činnosť, vrátane spracovateľov peňazí, povinnosť zabezpečiť odhaľovanie falšovania v súlade s postupmi stanovenými ECB a stiahnuť z obehu všetky eurobankovky, ktoré prijali a o ktorých vedia, alebo majú dostatočný dôvod sa domnievať, že sú sfalšované, a bezodkladne ich odovzdať príslušným štátnym orgánom.

34 Na základe článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001 prijala ECB rozhodnutie ECB/2010/14, ktorého cieľom je podľa jeho odôvodnenia 2 chrániť integritu eurobankoviek a umožniť odhalenie falzifikátov, čo predpokladá, že eurobankovky sa budú v obehu udržiavať v dobrej kvalite, aby sa zabezpečila ľahká a spoľahlivá kontrola ich pravosti.

35 Ako zdôraznila generálna advokátka v bode 62 svojich návrhov, normatívny rámec definovaný najmä rozhodnutím ECB/2010/14 s cieľom zabezpečiť, aby boli verejnosti vrátené do obehu len upotrebiteľné eurobankovky, sa v podstate zakladá na troch hlavných pilieroch, a to po prvé na výrobe a konfigurácii zariadení na spracovávanie bankoviek spĺňajúcich minimálne štandardy na automatickú kontrolu, ktoré sú po úspešnom preskúšaní NCB na žiadosť výrobcu zaradené podľa typu do zoznamu na internetovej stránke ECB; po druhé na uložení súboru povinností spracovateľom peňazí, najmä pokiaľ ide o automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek; a napokon po tretie na uznaní právomocí NCB v oblasti dohľadu a monitorovania s cieľom zabezpečiť, aby dotknuté subjekty plnili svoje príslušné povinnosti.

36 Článok 3 ods. 1 tohto rozhodnutia spracovateľom peňazí okrem iného ukladá povinnosť kontrolovať pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek v súlade s postupmi stanovenými v tomto rozhodnutí.

37 Na tento účel článok 3 ods. 3 uvedeného rozhodnutia ustanovuje, že spracovatelia peňazí môžu splniť uvedenú povinnosť kontrolovať pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek buď manuálne prostredníctvom kvalifikovaného personálu, alebo automatickou kontrolou pomocou typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý úspešne preskúšala niektorá NCB. Podľa článku 3 ods. 4 toho istého rozhodnutia je však v prípade eurobankoviek použitie postupu automatickej kontroly povinné, a to pokiaľ ide o eurobankovky určené na opätovné vrátenie do obehu prostredníctvom zariadení ovládaných klientmi alebo zariadení na výdaj peňazí, ak takéto bankovky spracovateľovi peňazí nedodala priamo NCB, alebo iný spracovateľ peňazí, ktorý už daným spôsobom skontroloval pravosť a upotrebiteľnosť eurobankoviek.

38 Pokiaľ ide konkrétne o spôsoby vykonávania tohto automatickej kontroly, článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 stanovuje, že sa „uskutočňuje prostredníctvom úspešne preskúšaného zariadenia na spracovávanie eurobankoviek v súlade s minimálnymi štandardmi, ktoré sú uverejnené na internetovej stránke ECB a podľa potreby menené a dopĺňané“. Toto ustanovenie však nespresňuje, či minimálne štandardy, na ktoré poukazuje, musia dodržiavať subjekty, ktoré sa podieľajú na manipulácii s bankovkami a ich vydávaní verejnosti, alebo či sú tieto štandardy záväzné len pre výrobcov, ktorí chcú, aby boli ich zariadenia zapísané do zoznamu úspešne preskúšaných zariadení.

39 Podľa ustálenej judikatúry je pritom na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj kontext, do ktorého patrí, a ciele, ktoré sleduje (pozri najmä rozsudok z 22. decembra 2022, Les Entreprises du Médicament, C-20/22, EU:C:2022:1028, bod 18 a citovanú judikatúru).

40 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o znenie článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, je nepochybné, že v niektorých jeho jazykových verziách by gramatická štruktúra tohto znenia mohla naznačovať, že výraz „v súlade s minimálnymi štandardmi“ sa vzťahuje na sloveso „uskutočňuje“, a teda má za cieľ spresniť povahu kontroly, ktorá sa má vykonať.

41 Ako však uviedla generálna advokátka v bode 45 a poznámke pod čiarou 15 svojich návrhov, v iných jazykových verziách, ako je španielska, anglická, francúzska, talianska a portugalská jazyková verzia, štruktúra tohto znenia skôr podporuje opačný výklad, podľa ktorého sa táto časť vety vzťahuje na testy, ktorým musia vyhovieť zariadenia na spracovávanie bankoviek predtým, ako ich môžu použiť spracovatelia peňazí, aby splnili svoje povinnosti vyplývajúce z rozhodnutia ECB/2010/14, ak musia využiť automatickú kontrolu pravosti a upotrebiteľnosti eurobankoviek, alebo sa tak rozhodli.

42 Vzhľadom na to treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry výraz alebo gramatická štruktúra použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie nemôže slúžiť ako jediný základ pre výklad tohto ustanovenia, ani jej nemožno v tejto súvislosti dávať prednosť pred inými jazykovými verziami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. januára 2021, Hessischer Rundfunk, C-422/19 a C-423/19, EU:C:2021:63, bod 65).

43 Bez ohľadu na jazykovú verziu treba naopak uviesť, že výklad článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v tom zmysle, že slovné spojenie „v súlade s minimálnymi štandardmi“ sa vzťahuje na uskutočnenú automatickú kontrolu, by do veľkej miery zbavilo potrebného účinku výraz „úspešne preskúšaného“, ktorý sa tiež v tomto ustanovení používa, pretože toto ustanovenie by už nespresňovalo štandardy, z hľadiska ktorých sa musí zariadenie na spracovanie bankoviek úspešne preskúšať.

44 Preto sa treba domnievať, že znenie článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 skôr poukazuje na to, že minimálne štandardy uvedené v tomto ustanovení sa neuplatňujú na automatickú kontrolu kvality vykonávanú spracovateľmi peňazí v rámci ich činnosti, ale na testy, ktorým musia vyhovieť zariadenia na spracovávanie bankoviek predtým, ako ich môžu spracovatelia peňazí použiť.

45 Takýto výklad navyše podporuje tak kontext článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, ako aj ciele sledované týmto ustanovením.

46 Na jednej strane, pokiaľ ide o kontext tohto ustanovenia, z článku 3 ods. 3 až 5 tohto rozhodnutia vyplýva, že v prípade automatickej kontroly musia spracovatelia peňazí používať zariadenia na spracovanie bankoviek, ktoré boli úspešne preskúšané NCB v súlade s minimálnymi štandardmi ECB uvedenými v článku 6 ods. 2 spomínaného rozhodnutia, a že tieto zariadenia sa používajú len pre nominálne hodnoty a série eurobankoviek, ktoré boli uverejnené v zozname na internetovej stránke ECB, so štandardnými nastaveniami od výrobcu vrátane všetkých aktualizácií. Ak by však ECB mala v úmysle zaviazať spracovateľov peňazí, aby zabezpečili, že automatická kontrola sa uskutoční v súlade s uvedenými minimálnymi štandardmi, nebolo by potrebné ani ustanoviť, že na tento účel môžu používať len zariadenia na spracovanie bankoviek, ktoré prešli určitými testami, ani špecifikovať podmienky, za ktorých sa takéto zariadenia musia používať na účely vykonania takejto kontroly. Z týchto požiadaviek naopak vyplýva, že používanie takýchto zariadení sa v rozhodnutí ECB/2010/14 považuje za prostriedok, ktorým si spracovatelia peňazí v prípade automatických kontrol plnia svoju povinnosť zabezpečiť upotrebiteľnosť bankoviek.

47 Na druhej strane, pokiaľ ide o ciele sledované článkom 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, ako zdôraznila generálna advokátka v bodoch 48 až 50 svojich návrhov, treba uviesť, že predtým, ako bol článok 6 rozhodnutia ECB/2010/14 zmenený rozhodnutím ECB/2012/19, stanovoval, že kontrola kvality eurobankoviek sa musí vykonať v súlade s minimálnymi štandardmi stanovenými v prílohách IIIa a IIIb k uvedenému rozhodnutiu. Konkrétne príloha IIIa k uvedenému rozhodnutiu stanovovala „minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek prostredníctvom zariadení na spracovávanie bankoviek“, zatiaľ čo príloha IIIb upravovala „minimálne štandardy na manuálnu kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek prostredníctvom vyškoleného personálu“. Ako však vyplýva z odôvodnenia 3 rozhodnutia ECB/2012/19, toto rozhodnutie zrušilo prílohu IIIa k rozhodnutiu ECB/2010/14 s výslovným cieľom integrovať minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek, ktoré dovtedy nepatrili do pôsobnosti rozhodnutia ECB/2010/14, medzi pravidlá a postupy pre testovanie zariadení na spracovávanie bankoviek, zber údajov a monitorovaciu činnosť. Zároveň sa do usmernenia ECB/2010/NP16, v ktorom sa stanovujú pravidlá a postupy pre testovanie typov zariadení na spracovanie bankoviek, začlenil odkaz na tieto štandardy. Odvtedy z článku 2 ods. 1 a 4 tohto usmernenia v spojení s článkom 2a, bodom 3.1.1 prílohy I a prílohou IV k uvedenému usmerneniu vyplýva, že uvedené štandardy sa uplatňujú na testovanie vykonávané na týchto typoch zariadení.

48 Okrem toho odôvodnenie 3 rozhodnutia ECB/2012/19 jednoznačne uvádza, že minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek „sú preto [zaujímavé] len pre výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek a nemajú vplyv na postupy pri kontrole pravosti a upotrebiteľnosti ustanovené v rozhodnutí ECB/2010/14, ktoré musia spracovatelia peňazí dodržiavať“.

49 Z rozhodnutia ECB/2012/19 preto vyplýva, že článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 bol zmenený s cieľom spresniť, že minimálne štandardy uvedené v tomto ustanovení sa uplatňujú výlučne na testy vykonávané výrobcami na ich typoch zariadení na spracovanie bankoviek.

50 To znamená, že článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 nestanovuje povinnosť spracovateľa peňazí, ktorý vykonáva automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek, zabezpečiť, aby sa automatická kontrola vykonávala v súlade s minimálnymi štandardmi uvedenými v tomto ustanovení. Takéto štandardy však musia dodržiavať výrobcovia, ak chcú, aby model zariadenia, ktoré vyrábajú, bol zapísaný na internetovej stránke ECB ako spôsobilý overiť upotrebiteľnosť a pravosť bankoviek, ktoré majú určitú nominálnu hodnotu a patria do určitých sérií.

51 Ako pritom zdôraznila generálna advokátka hlavne v bodoch 66 až 68 svojich návrhov, treba konštatovať, že uvedení spracovatelia sú napriek tomu povinní dodržiavať povinnosti, ktoré im ukladá rozhodnutie ECB/2010/14, najmä tie, ktoré vyplývajú z článku 3 ods. 1 a článku 10 ods. 1 tohto rozhodnutia, vykonávať automatické kontroly upotrebiteľnosti a zaviesť postupy kontroly zariadení na spracovanie bankoviek, ktoré používajú.

52 Z týchto povinností nevyhnutne vyplýva, že títo spracovatelia sú povinní používať zariadenia na spracovanie bankoviek, ktoré sú schopné vykonávať tieto kontroly, a najmä odhaliť bankovky nevhodné na opätovné vrátenie do obehu alebo znehodnotené bankovky, čo si vyžaduje zabezpečiť, aby používané zariadenia boli v stave prevádzky, údržby a nastavenia vhodnom na kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek. V opačnom prípade by si uvedení spracovatelia nesplnili všeobecnejšiu povinnosť zúčastniť sa na boji proti falšovaniu, ktorú im ukladá článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001.

53 To znamená, že spracovateľ peňazí, ktorého zariadenie na spracovanie bankoviek nespĺňa mieru tolerancie 5 % stanovenú v minimálnych štandardoch na automatickú kontrolu, nemôže odmietnuť splniť príkaz, ktorý mu na základe článku 10 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14 adresovala NCB po kontrole jeho priestorov a ktorý mu nariaďuje nápravu tohto stavu.

54 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa má článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vykladať v tom zmysle, že minimálne štandardy uvedené v tomto ustanovení sa nevzťahujú na spracovateľov peňazí, keď vykonávajú automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek. Článok 3 ods. 1 a článok 10 ods. 1 tohto rozhodnutia v spojení s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001 sa však majú vykladať tak, že uvedení spracovatelia musia prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu situácie, v ktorej kontrola zo strany NCB odhalila, že ich zariadenia na spracovanie bankoviek nie sú schopné do maximálnej miery tolerancie 5 % odhaliť, že eurobankovky sú nevhodné na opätovné vrátenie do obehu.

O druhej otázke

55 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v prípade, ak by z odpovede na prvú otázku vyplývalo, že minimálne štandardy uvedené v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sa vzťahujú len na výrobcov zariadení na spracovanie bankoviek, sa tento článok 6 ods. 2 v spojení s článkom 3 ods. 5 uvedeného rozhodnutia má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát vyžadoval od spracovateľov peňazí, aby dodržiavali tieto minimálne štandardy, keď vykonávajú automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek.

56 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že opatrenia potrebné na používanie eura ako jednotnej meny uvedené v článku 133 ZFEÚ patria do oblasti menovej politiky, v ktorej má Únia podľa článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ výlučnú právomoc. Ako však vyplýva z odôvodnenia 4 nariadenia č. 1338/2001, spoločné pravidlá a postupy na ochranu eura proti falšovaniu, medzi ktoré patria aj pravidlá a postupy týkajúce sa kontroly upotrebiteľnosti eurobankoviek a euromincí, predstavujú nevyhnutné opatrenia na používanie tejto meny.

57 Vzhľadom na to, že Únia má výlučnú právomoc v oblasti kontroly pravosti a upotrebiteľnosti bankoviek, členské štáty nemôžu prijať ustanovenia v tejto oblasti bez toho, aby na to boli splnomocnené právom Únie. Rozhodnutie ECB/2010/14 pritom neoprávňuje členské štáty, aby z vlastnej iniciatívy vyžadovali od spracovateľov peňazí, aby pri vykonávaní automatickej kontroly upotrebiteľnosti eurobankoviek dodržiavali minimálne štandardy ECB uvedené v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14.

58 Je pravda, že článok 6 ods. 3 uvedeného rozhodnutia oprávňuje NCB stanoviť prísnejšie štandardy pre jednu alebo viaceré nominálne hodnoty, alebo série eurobankoviek. Ako však vyplýva z použitia pojmu „prísnejšie štandardy“, táto možnosť je obmedzená na obsah požiadaviek, ktoré musia zariadenia spĺňať na účely spracovania jednej alebo viacerých nominálnych hodnôt, alebo sérií eurobankoviek. Nemôže teda NCB oprávniť, aby rozšírila osobnú pôsobnosť minimálnych štandardov ECB uvedených v článku 6 ods. 2 toho istého rozhodnutia tým, že bude vyžadovať, aby spracovatelia peňazí zabezpečili, že v prípade automatickej kontroly prostredníctvom zariadenia na spracovanie bankoviek, ktoré bolo úspešne preskúšané v zmysle článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, sa takáto kontrola vykonáva v súlade s týmito minimálnymi štandardmi.

59 Z tohto dôvodu sa má článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v spojení s jeho článkom 3 ods. 5 tohto rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát uložil spracovateľom peňazí pri automatickej kontrole upotrebiteľnosti eurobankoviek povinnosť dodržiavať minimálne štandardy ECB uvedené v tomto článku 6 ods. 2.

O tretej a štvrtej otázke

60 Svojou treťou a štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či minimálne štandardy na automatickú kontrolu, ako aj článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sú v súlade so zásadou právnej istoty, ako aj s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ v rozsahu, v akom tento článok 6 ods. 2 uvádza, že uvedené štandardy sa uverejňujú na internetovej stránke ECB a podľa potreby sa menia a dopĺňajú.

61 V tejto súvislosti je nesporné, že vo veci samej ide o spor medzi NCB a spracovateľom peňazí. Z odpovede na prvú otázku však vyplýva, že minimálne štandardy na automatickú kontrolu sa neuplatňujú na spracovateľov peňazí, keď vykonávajú automatickú kontrolu kvality eurobankoviek. Z tohto dôvodu nie je potrebné odpovedať na tretiu a štvrtú otázku.

O trovách

62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 6 ods. 2 rozhodnutia Európskej centrálnej banky ECB/2010/14 zo 16. septembra 2010 o kontrole pravosti a upotrebiteľnosti eurobankoviek a ich opätovnom vrátení do obehu, zmeneného rozhodnutím Európskej centrálnej banky ECB/2012/19 zo 7. septembra 2012,**

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   minimálne štandardy uvedené v tomto ustanovení sa neuplatňujú na spracovateľov peňazí, keď vykonávajú automatickú kontrolu upotrebiteľnosti eurobankoviek.

   Článok 3 ods. 1 a článok 10 ods. 1 rozhodnutia ECB/2010/14, v znení zmien, v spojení s článkom 6 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1338/2001 z 28. júna 2001 stanovujúceho opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu, zmeneného nariadením Rady (ES) č. 44/2009 z 18. decembra 2008,

   sa však majú vykladať v tom zmysle, že:

   uvedení spracovatelia musia prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu situácie, v ktorej kontrola zo strany národnej centrálnej banky členského štátu, ktorého menou je euro, odhalila, že ich zariadenia na spracovanie bankoviek nie sú schopné do maximálnej miery tolerancie 5 % odhaliť, že eurobankovky sú nevhodné na opätovné vrátenie do obehu.

2. **Článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, zmeneného rozhodnutím ECB/2012/19, v spojení s článkom 3 ods. 5 tohto rozhodnutia ECB/2010/14, v znení zmien,**

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   bráni tomu, aby členský štát vyžadoval od spracovateľov peňazí, aby pri vykonávaní automatickej kontroly upotrebiteľnosti eurobankoviek dodržiavali minimálne štandardy Európskej centrálnej banky uvedené v tomto článku 6 ods. 2.

Podpisy